

Ja:

Jørgen Berthelsen, Døcker, Poul Rasmusen, Bojsen, Brandes, Christiansen, la Cour, Dalsgaard, Ejsing, Frandsen, Godsken, Hage, Jørgen Hald, I. A. Hansen, Ole Hansen, Hartz, Hey, Jensen-Grimsbjerg, Jeppesen, Kristensen, Lewinsky, Carl Madsen, Nørgaard, J. Pedersen, Rambusch, Niels Rasmussen, Richelieu, Rottbøll, Sonne, Stilling, Sørensen-Egaa, Trier og Vejstrup.

Stemmer ikke:

Nordby og Holger Petersen.

Fraværende med anmeldt Forfald:

Goos, Harald Jensen, Juel, Kragh og Maegaard.

Fraværende:

Nygart, C. C. Andersen, Degnbol, Deuntzer, Falbe Hansen, Frijs, N. Hansen, Hans Jensen (syg), Oluf Jensen, Knuth, Lange (syg), Lauridsen, Mikkelsen (syg), Moltke-Lystrup, Olufsen (syg), Frederik Petersen (syg), Piper, Enevold Sørensen (syg), Theilmann, Tvede og Windfeld-Hansen.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Folketingets Formand.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Naturfredning.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 661, Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 2069).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Godskesen): Som de ærede Medlemmer vil have set, er det i Udvalget lykkedes i det væsentlige at naa til

Enighed om denne saa stærkt omdebatterede Sag; kun 2 af Ændringsforslagene har et enkelt Medlem af Udvalget ment ikke at kunne tiltræde.

Det foreliggende Lovforslag sigter jo paa et dobbelt Formaal, dels er der Spørgsmaal om at frede Naturen, dels om at skaffe Almenheden Adgang til at færdes i Naturen. Udvalget har kunnet billige begge disse to Formaal og har derfor kunnet arbejde videre paa det Grundlag, som var lagt ved det foreliggende Lovforslag, men man har ment at burde noget stærkere, end det er sket i Lovforslaget, fremhæve det modstaaende Hensyn, Hensynet til Ejeren, Brugeren, eller hvem det nu er, der kan være interesseret i den Ejendom, for hvis Vedkommende der bliver Spørgsmaal om Indgreb. Det maa fastholdes, at saadanne Indgreb bør ikke strækkes længere, end Formaalet med Nødvendighed kræver, og for saa vidt der ved de paagældende Indgreb lides økonomisk Tab, bør dette ikke falde paa Ejeren, men paa det hele Samfund, d. v. s. Ejeren bør have fuld Erstatning. De Interesser, der varetages, er jo nemlig ikke Ejerenes Interesser, men hele Samfundets, og det er derfor rimeligt og naturligt, at det hele Samfund kommer til at betale derfor.

Til det, jeg her har nævnt, sigter Ændringsforslagene Nr. 2, 3, 6 og 7. I Ændringsforslag Nr. 3 foreslaas det, at ikke blot som efter Lovforslaget Hensynet til den private Fred og Husfreden skal komme i Betragtning, men overhovedet Ejerenes „berettigede og væsentlige Interesser“. — Ændringsforslagene Nr. 6 og 7 sigter paa de Krav, der kan stilles til Ejeren. Efter Lovforslaget kan det forlanges af ham, at han skal „indrette“ det fredede Omraade paa en vis Maade, og ligesaa uden nærmere Forbehold, at han skal „aabne“ en Udsigt. Udvalget har ment, at dette gik noget for vidt; den første Bestemmelse har man helt strøget, og med Hensyn til Udsigten har man begrænset Kravet dertil, at det kan forlanges af Ejeren, at han, naar en Udsigt er tilgroet, genaabner den. — I Ændringsforslaget Nr. 2 pointeres Kravet om fuld Erstatning til Ejeren. Det er et Krav, som maa følge allerede af vor Lovgivnings almindelige Regler, særlig af Grundlovens § 82, men man har